

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Дванаестодневни боравак
капетана Косановић Милана
у Аркановом кампу Ердут,
и з в е ш т а ј .-

Дана 13.08.1995.године други дан након што сам стигао са фамилијом у село Бачки Соколац, СО Б.Топола, са Удбине - РСК, у двориште куће дошла су двојица милиционера СЈБ Б. Топола и тражили мене по имену и презимену. На моје питање због чега ме требају одговорили су да треба да пођем са њима у СУП Б. Топола. Ја сам им одговорио да сам ја официр безбедности 105.ВБР Удбина, да сам у контакту са својим претпостављеним и да ћу поступити искључиво по његовом наређењу. Милиционери су одговорили да је то све у реду, да ја треба да идем на неки састанак са начелником који ће доћи из Суботице и након састанка да ће ме они вратити својим возилом кући. Поплао сам са њима обучен у фармериде и мајицу кратких рукава. Када сам стигао у СУП Б. Топола у једној сали већ је сједило око 20 људи, сви из РСК. Недуго иза тога један по један позивани смо код инспектора на неки разговор, инспектор је углавном узео наше податке, уписао у нотес, успут се интересовао што се то догодило и то је било све.

Око 22,00 часа један милиционер је ушао у салу и рекао: "Стигао је, идемо". Када смо изашли ван, вани је стајао аутобус и у аутобусу око 30-40 људи. Када сам питао куда идемо добио сам одговор - Сремску Митровицу.

Након краће вожње установио сам да аутобус не иде према Сремској Митровици, упитао сам милиционере који су нас пратили, куда то сада идемо, добио сам одговор у Ердут. У Ердут смо стигли око 24,00 часа и зауставили се на Аркановој пумпи, ту су нас дочекали припадници Арканове гарде. У аутобус су ушла двојица, један је имао чинове поручника (касније сам сазнао да се зове Вукотић Владо) и један са чиновима наредника, почели су нас провоцирати. Тако је Вукотић рекао: "Сви сте ви шупље главе", на што је један борац из Петриње одговорио: "Па и твоја је шупља". Ово су они једва дочекали па су скочили на њега да га туку. Пошто је овај пружио отпор они су изашли из аутобуса и рекли возачу: "Вози". Дошли смо у Арканов камп покрај железничког моста на Дунаву (Ердут), аутобус се зауставио а унутра су ускочили неколико гардиста, извукли из аутобуса овог борца из Петриње и вани пред аутобусом почели да га туку: шакама, палицама, чизмама и свим чим су

стигли. Када су га пребили онда су га лисицама везали за стуб од расвјете до појаса голог.

Ми остали за то време били смо затворени у аутобусу са овом двојницом милиционера, припадника МУП-а Србије и то све видели. Када је ово све било готово врата аутобуса су се отворила и нама су рекли: "Багро издајничка, мајку вам вашу, излазите напоље". Када смо излазили ван из аутобуса нетко је добио шамар а понеко и чизмом у тур. Постројени смо у једну врсту и одмах, један по један упућени на шишање до голе главе а након тога одведени до неког "Тате". Ту су нам одузели све личне документе, златне ланчиће и прстење. Када је ово завршено добили смо свако по два ђебета и отишли на спавање на бале сламе које су биле истоварене на кругу кампа. Сутрадан, 14.08.1995. године устали смо око 05,30 часова, тада сам видио да имају још двојица везаних за стубове расвјете, одмах ми је било јасно да они из сваког аутобуса испровоцирају по неког а онда га претуку за примјер другима. У 06,45 били смо сви постројени на кругу кампа, у то је стигао Аркан са блиндираним "Нисан Пајером" регистрацијом МУП-а Србије. Након дизања заставе дао је налог да изврше казну према везаним, сваки је добио по 25 батина гуменом палицом по туру.

Када је батинање завршено, тада нам је Аркан одржао говор: "Ви сте издали Српску Крајину, односно вас су издали Југо официри, зашто их нисте све побили. Зашто сте слушали њихове наредбе, али шта је били било је, сада ће те добити ред, рад и дисциплину, сада ја командујем са вама и официри Српске добровољачке гарде, више нема назад, нема повлачења, ви ће те под мојом командом ослободити Крајину, опет ће се на Книну виорити Српска застава, итд.". Ове сцене су се понављале готово свако јутро.

Све обвезнике из Крајине подјелили су у три групе, прва група до 35 година старости одвојена је за неке јуришне јединице, старије од 35 до 55 година за чување линије према Осјеку а инвалиде и војно неспособне у радни вод који је просјечно бројио око 150-200 људи. По читав дан од 07,00 ујутро па до 20,00 часова на вече трајале су разне активности (рад за радни вод, а за остале дрил обука) обавезно уз увреде и покоји шамар. Напомињем да ја нисам добио батине само зато што сам без поговора поштовао све њихове легионарске односно робијашке законе.

Посебно су били "жестоки" према официрима Војске Југославије, тако је неки самозвани пуковник Улемек Миле (Арканов ОБ) тукао једног поручника тенкисту (не знам му име) до те мјере да му је пукао бубњић у уху. Напомињем да је у камп дневно долазило око 300 људи, овдје боравили око 3 до 4 дана а онда наоружани и одведени негдје на линију. За време мог боравка, кроз камп је прошло око 2 500-3 000 људи а кроз разговор сам сазнао да треба проћи око 5000.

02162546

Једног дана у камп је дошао, заједно са Арканом генерал-потпуковник Боро Ивановић, командант Новосадског корпуса.

Пошто су мене распоредили у радни вод (рекли су, чим си ти безбедњак, сигурно ће те нетко тражити), једне ноћи смо нас 10 истоварали камионе у складиште испод Арканове пумпе у Ердуту. Овдје сам видио огромне количине: шкотски виски, пиво у лименкама, цигарете тврдо паковање стране производње, огромне количине војне опреме, чизме, војнички веш и униформе, итд. Када смо истоварили овај камион-шлепер, за волан је сјео пуковник Улемек и одвезао га у непознатом правцу.

Готово је сигурно да ова роба иде преко Арканових фирми или његових компањона а вероватно се паре узимају из државног буџета СРЈ уз огроман профит, а све уз благослов МУП-а Србије чији припадници су готово сваки дан присутни у Аркановом кампу.

НАПОМЕНА:

- Огромно је огорчење бораца РСК на све ово који су већ 5 година у рату са пушком у руци, који су изгубили све што су имали а овим чином губе и људско достојанство.
- Сматрам, ако војска Југославије не успије отргнути ове борце (који још једино њој верују) из руку паравојних банди да ће то катастрофално дјеловати на одбрану преосталих слободних српских простора.

Косановић Милан, капетан